

[Hagen Hagensen]

kendegivelser, vi gav ved anden behandling, og de afstemninger, der blev foretaget dér.

Dernæst vil jeg gøre nogle enkelte bemærkninger om det af retsforbundet uden for tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag. Vi vil jo få en nærmere redegørelse, forstår jeg, fra retsforbundets mindretal i udvalget senere. Men jeg forstår, at den, der er medlem af skatte- og afgiftsudvalget fra retsforbundet, ikke er medforslagsstiller til det ændringsforslag, som hans parti her stiller uden for tillægsbetænkningen. Det giver vel anledning til overvejelser, men det kan hver enkelt jo gøre, så det skal jeg såmænd ikke gøre mere ved her.

Men der er ikke spor tvivl om, som det allerede er blevet sagt af venstres ordfører – og det kan jeg slutte mig til – at det forslag, der her kommer til afstemning, i princippet er i overensstemmelse med det forslag, som vi og venstre stillede og fik stemt ned forleden dag. Nu skal jeg ikke citere eventyr, for jeg synes såmænd, at det, man har med at gøre her, er forholdsvis jordnært, og jeg tror, at de forligspartier, som forleden dag stemte det ned, inderst inde var enige med os i, at det var en rimelig ting af få genindført. Men de vil nok heller ikke stemme for det fornuftige forslag, som retsforbundet har stillet her i dag, når man ikke kunne få vores forslag igennem forleden dag.

Men der er et par ting i den forbindelse, der springer i øjnene, og en af dem er, at formueskatten, hvis lovforslaget bliver vedtaget i den form, hvori det antagelig bliver stemt igennem om føje stund, bliver ganske tyngende for mange. Her vil jeg vende tilbage til det forslag, vi nys behandlede, og hvorom hr. Erhard Jakobsen for et øjeblik siden kom med en tilkendegivelse, som jeg vil prøve at holde ham fast på. Han havde egentlig sympati for, at man fik en kontantvurdering, fordi en kontantvurdering vil hjælpe på det, som vurderingen også bliver brugt til, nemlig at udskrive skat på formue. Jeg er enig med hr. Erhard Jakobsen i, at man på anden måde kan udskrive med promiller af den ene og den anden art og derigennem komme frem til noget, som betyder, at grundlaget er mindre væsentligt. Men her er der kontant tale om, at man kunne få noget ud af det, og så skal vi jo se, om hr. Erhard Jakobsen og hans parti til efteråret har en sådan styrke inden for forligspartierne, at de evner at få

det igennem, som venstre og vi gentagne gange har prøvet at få igennem, nemlig at få lagt et kontantvurderingsprincip til grund for vurdering af fast ejendom. Det ville være en betydelig hjælp for de formueejere, der ellers må se deres formuer beskåret og beklippet.

Men kristeligt folkeparti og CD må have en underlig smag i munden, når de nu vender sig imod den rimelige ting, at der skulle være en nogenlunde fornuft i formueskatten. De radikale vil jeg ikke tage med i den forbindelse, for de har jo i årenes løb lavet så mange ting sammen med det nuværende regeringsparti, at de vel også overlever at klare dette igennem. Men kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne må jeg tro vil gå hjem og læse på den gamle sentens: »Alt det gode, vi vil, det gør vi ikke, men alt det onde, vi ikke vil, det gør vi«; det kommer deres afstemning nok til at vise her i dag. Så meget om de ændringsforslag, der er stillet.

Vi har forleden dag gjort nogle bemærkninger om selve princippet i lovforslaget, og dem vil vi foreløbig henholde os til. Vi vil altså afgive stemme i overensstemmelse med det, jeg har sagt om ændringsforslagene her.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet stemmer ja til samtlige 4 ændringsforslag, og det, som hr. Hagen Hagensen nu inddrog i debatten, nemlig en eventuel ændring af ejendomsvurderingen, så man går over til kontantvurderingsprincippet, kan vi også støtte.

Modsat de to tidligere talere her i debatten skal jeg især beskæftige mig med de 3 ændringsforslag, som findes i betænkningen. De drejer sig alle sammen om indkomstbeskatningen i 1981 af pensionister, og her er det jo sådan, at man i vore skattelove tilbage til Kampmann den Ældres tid har delt pensionisterne op i to grupper, som man behandler vidt forskelligt skattemæssigt, nemlig dem, der er gift, og dem, der ikke er gift. Det er også det princip, der er lagt til grund ved udformningen af ændringsforslagene, selv om man nok en dag, hvor man skal til at behandle spørgsmålene om pensionisters beskatning noget mere indgående, med fordel kan overveje, hvorvidt denne sontring fortsat bør leve. Men den lever altså, og vi har ikke forsøgt at antaste den ved udformningen af ændringsforslagene.